

«Πρέπει να συνεχίσουμε τον αγώνα για να σταματήσει η εκμετάλλευση σε κάθε γυναίκα, μάνα, νέο, άντρα, άνθρωπο», τονίζει στο Πριν η Αριστέα Μιχαλακάκου που εργαζόταν στην εταιρεία Vresnet (εταιρεία τηλεφωνικού καταλόγου στην Καλλιθέα). Κατά τον έβδομο μήνα της εγκυμοσύνης της, της χορηγήθηκε από τον γιατρό ολιγοήμερη αναρρωτική άδεια. Όταν επέστρεψε στη δουλειά, η εργοδοσία δεν αναγνώρισε τα δικαιολογητικά, ενώ με προσωπικές απειλές και φωνές απέναντί της, της απαγόρευσε την είσοδο και την εργασία στην εταιρεία.

Την απέλυσε ενώ η εγκυμοσύνη της ήταν δηλωμένη εδώ και μήνες και η άδεια είχε ιατρική γνωμάτευση! Η Αριστέα δεν κατέβασε το κεφάλι απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία και διεκδίκησε τα δικαιώματά της.

Συνέντευξη στην **Ιωάννα Καρδάρη**

Η απόλυσή πήρε αρκετή έκταση και αρκετός κόσμος έσπευσε να εκφράσει την αλληλεγγύη και τη συμπαράσταση του. Μίλησέ μας για το χρονικό της υπόθεσης και για την κατάσταση που βιώσατε.

Όλα ξεκίνησαν όταν ήμουν στην 28 η εβδομάδα της εγκυμοσύνης μου. Είχα επιπλοκή και μου έγραψε ο γυναικολόγος μου 8 ημέρες άδεια να μείνω κλινήρης και όρισε επανεξέταση. Γενικά οι συνθήκες εργασίας στην συγκεκριμένη εταιρεία ξεπερνούν τα όρια της φαντασίας. Αφού ενημέρωσα τηλεφωνικώς τότε την εργοδοσία, πήγα τη γνωμάτευση στο ΙΚΑ Καλλιθέας για να περάσω από επιτροπή. Εκεί μου έδωσαν ένα χαρτί που έπρεπε να συμπληρωθεί από εμένα και τον εργοδότη μου. Όταν πήγα στον εργοδότη τα χαρτιά μου, έγινε έξαλλος και με φωνές μού πέταξε τα χαρτιά στη μούρη και μου είπε ότι αυτά δεν ισχύουν γιατί έπρεπε να πάω σε δημόσιο νοσοκομείο. Οι προϊστάμενοι του ΙΚΑ, όταν ξαναπήγα, με διαβεβαίωσαν ότι αυτή είναι η διαδικασία, σωστά έπραξα κι αν έχει οποιαδήποτε αμφιβολία ο εργοδότης μου, να καλέσει το λογιστήριο στο ΙΚΑ. Με τη λήξη της άδειάς μου επέστρεψα στη δουλειά μου, ωστόσο η υπεύθυνη δεν μου επέτρεψε να εργαστώ, κατ' εντολή του εργοδότη, και μου είπε να τον περιμένω να έρθει να μιλήσουμε. Πήγα λοιπόν στην άλλη εταιρεία του εργοδότη, που βρίσκεται λίγο πιο κάτω, για να μιλήσουμε. Εκεί βρήκα τον εργοδότη μου έξαλλο να ωρύεται λέγοντάς μου ότι τα χαρτιά που του προσκόμισα ήταν πλαστά, ότι έπρεπε να πάω σε δημόσιο νοσοκομείο κι ότι μιλάει σε ντουβάρι. Τότε τον παρακάλεσα να μου μιλάει πιο ωραία και να καλέσει σ' αυτά τα τηλέφωνα να ενημερωθεί. Εκείνος φώναζε, αρνιόταν να τηλεφωνήσει και μου επιτέθηκε φραστικά.

Έβαλα τα κλάματα, άρχισα να έχω δύσπνοια, φοβήθηκα μην πάθω κάτι εγώ και το παιδί μου, κάλεσα το σύζυγό μου για να έρθει. Όταν ήρθε ο σύζυγός μου, με βρήκε σε άσχημη κατάσταση. Ο εργοδότης συνέχισε να μου απαγορεύει την είσοδο στην εργασία μου, του ζήτησα ένα χαρτί που θα γράφει την απαγόρευση στο χώρο με την υπογραφή του. Χρησιμοποιώντας πάλι «κοσμητικά επίθετα» μου ανακοίνωσε ότι έχω απολυθεί και ότι μου έχει στείλει την απόλυση με εξώδικο στο σπίτι. Πηγαίνω στην Επιθεώρηση Εργασίας, όπου με βεβαιώνουν ότι έχω κινηθεί σωστά κι απαγορεύεται να με απολύσει. Επιπλέον ελέγχουν στο σύστημα και με ενημερώνουν ότι δεν υπάρχει αναγγελία της απόλυσής μου. Μου λένε ότι πρέπει να κάνω καταγγελία και σε περίπτωση συμβιβασμού μπορώ να την αποσύρω. Ακόμη, επισκέφθηκα πάλι το γυναικολόγο μου που μου γράφει νέα άδεια 7 ημερών διότι η κατάστασή μου έχει επιδεινωθεί κι έχω πρόωρες συσπάσεις. Ενημερώνω τον εργοδότη για την νέα άδειά μου. Ξαναπηγαίνω στη δουλειά μου, μόλις τελειώνει η άδειά μου, κι εκεί η σύζυγος του εργοδότη και μέτοχος της εταιρείας μού απαγορεύει την είσοδό μιλώντας μου με έντονο ύφος και λέγοντάς μου ότι δεν με έχουν απολύσει αλλά μου απαγορεύουν την είσοδο. Αναγκάστηκα να καλέσω την αστυνομία, να καταγράψουν το συμβάν.

Ξανακάνω καταγγελία στην Επιθεώρηση Εργασίας. Απεγνωσμένη κι απελπισμένη, βρίσκω τελικά την Εργατική Λέσχη Καλλιθέας. Επικοινωνώ μαζί τους, κι εκεί με περιμένουν εκπρόσωποι από το ΣΕΤΗΠ και

από το RADICAL I.T. Έβαλαν δικηγόρο, την κ. Ρήγα Ευμορφία που την ευχαριστώ για όλα, που στάθηκε πρώτα δίπλα μου ως γυναίκα και μάνα και μετά ως δικηγόρος. Συναντιόμαστε πρώτη φορά στην Επιθεώρηση Εργασίας με το Συνήγορο του Πολίτη κι εκεί ισχυρίζεται ότι με απολύει για σπουδαίο λόγο. Εφόσον τους ενημερώνω στην Επιθεώρηση ότι δεν υφίσταται σπουδαίος λόγος, η δικηγόρος ζητάει αναβολή για να μιλήσει με τον πελάτη της για κάποιο συμβιβασμό. Τελικά συμβιβασμός δεν γίνεται κι αφού με απολύει στις 19/10/2017, ο εργοδότης συνεχίζει και με μηνύει στις 24/10/2017 με την κατηγορία της συκοφαντικής δυσφήμισης, συγκεκριμένα θεωρεί ότι διέπραξα το ποινικό αδίκημα εις βάρος του ιδίου επειδή δήθεν υπέβαλα ψευδή καταγγελία ενώπιον του επόπτη της Επιθεώρησης Εργασίας της Καλλιθέας. Πώς αλλιώς θα μπορούσα να διασφαλίσω τα δικαιώματά μου, παρά να προσφύγω έγκαιρα στην Επιθεώρηση Εργασίας στην οποία ανήκω; Ακολουθεί ένα μπαράζ μηνύσεων σε μένα πάλι, σε ένα μέλος του ΔΣ του RADICAL I.T και μία εργαζόμενη που ήρθε ως μάρτυρας στην Επιθεώρηση Εργασίας, σε όλο το ΔΣ ΕΛΜΕ Θεσ/νικης επειδή έστειλαν ψήφισμα συμπαράστασης κι αλληλεγγύης. Στις 23/3/2018 στο δικαστήριο, σε μία κατάμεστη αίθουσα από συνδικαλιστές, αλληλέγγυους και φίλους μου, ο εργοδότης μου στέλνει μία δικηγόρο ως εκπρόσωπό του για να ζητήσει αναβολή. Ο πρόεδρος απορρίπτει και δικάζει ερήμην του. Αναμένουμε τους επόμενους μήνες την απόφαση του δικαστηρίου.

Σκίτσο του Τάσου Αναστασίου

Θεωρείς ότι εκτός από την αυθαιρεσία της εργοδοσίας βίωσες κι ένα είδος έμφυλης διάκρισης;

Για τη συγκεκριμένη εργοδοσία δεν πιστεύω κάτι τέτοιο. Αν και το 90% ήμασταν γυναίκες, η λεκτική βία, η ψυχολογική βία και η τρομοκρατία ίσχυαν για τους πάντες εκτός των 5-6 ατόμων που ήταν τα χέρια που του γυάλιζαν το μαστίγιο. Πολλά περιστατικά ακραία γι' αυτό, τόσες καταγγελίες στην Επιθεώρηση. Για παράδειγμα, δεν μας επέτρεπε να μιλάμε εκτός δουλειάς, δεν μας αποκαλούσε με τα ονόματά μας αλλά με νούμερα, δεν κάναμε διάλειμμα ποτέ πάνω από ένα άτομο. Για να γίνουμε φίλοι με κάποιον άλλο συνάδελφο στο facebook, κλειδώναμε τα προφίλ μας για να μη μας καταλάβουν γιατί υπήρχε κίνδυνος απόλυσης και το κορυφαίο όταν απέλυε κάποιον συνάδελφο γινόταν το λαϊκό δικαστήριο. Μας μάζευε όλους φωνάζοντας, κατηγορούσε και μίλαγε άσχημα για τον άνθρωπο που απέλυσε απειλώντας μας ότι θα κάνει αναστολή εργασιών, ως τιμωρία, για να σκύβουμε το κεφάλι και να συνεχίζουμε να δουλεύουμε με τον τρόπο, μην είμαστε ο επόμενος.

Θεωρείς ότι η υπόθεση η δική σου δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό, αλλά δεδομένου της πολιτικο-οικονομικής κατάστασης τέτοια φαινόμενα θα επαναλαμβάνονται πολύ συχνά;

Δυστυχώς με μεγάλη μου λύπη συνειδητοποιώ ότι δεν είναι μεμονωμένο περιστατικό. Έχω δεχτεί πολλά μηνύματα από κοπέλες που ζουν κάτι αντίστοιχο ή έζησαν στο παρελθόν και προκειμένου να μην κάνουν κακό στο παιδί τους γιατί, πιστέψτε με, όλο αυτό είναι πολύ δύσκολο να το περνάει μία έγκυος γυναίκα, παραιτήθηκαν κι έχασαν κάθε δικαίωμά τους. Σαφώς κι έχει μεγάλο μερίδιο ευθύνης η πολιτική κι οικονομική κατάσταση. Όταν το ποσοστό ανεργίας αγγίζει το 45%, η εργοδοσία ξεσαλώνει, γιατί ξέρει ότι με μία αγγελία θα λάβει χίλια βιογραφικά σε μία μέρα, γιατί ξέρει ότι όσο άσχημα κι απάνθρωπα φερθείς σ' έναν υπάλληλο, εκείνος θα σκύψει το κεφάλι γιατί θα σκεφτεί ότι αύριο θα πρέπει να πιει γάλα το παιδί του και να φάει ένα πιάτο η οικογένειά του. Και δεν είναι μονάχα η ανεργία, είναι κι οι νόμοι που είναι κομμένοι και ραμμένοι στα μέτρα τους.

Εκατοντάδες σωματεία και σύλλογοι κατέθεσαν κι υπέγραψαν ψηφίσματα αλληλεγγύης, γεγονός που προκάλεσε την αντίδραση του πρώην εργοδότη σου. Πώς ένιωσες με αυτό το «κύμα» συμπαράστασης;

Με πολλούς συνάδελφους μου μιλάω καθημερινά και τους εκτιμώ. Κανείς όμως δεν με υποστήριξε. Τώρα που έχω ηρεμήσει και βλέπω τα πράγματα λίγο πιο ψύχραιμα και θυμάμαι τι γινόταν τότε και πόσο αδύναμη και μόνη ένιωθα δυο μήνες πριν φέρω το παιδί μου στον κόσμο θυμώνω ακόμη περισσότερο γιατί όλα αυτά τα αισθανόταν και ο γιος μου πριν καν βγει στην γη! Θέλω να ζητήσω χίλια ευχαριστώ από όλους αυτούς τους συνδικαλιστές μα πάνω από όλα “ανθρώπους” που με αγκάλιασαν από την αρχή, που το μόνο που τους ένοιαζε εκείνη την περίοδο ήταν η ψυχική μου υγεία και η ασφάλεια του μωρού μου, που έτρεχαν παντού αυτοί αντί για μένα βάζοντας σε δεύτερη μοίρα τα δικά τους προβλήματα και υποχρεώσεις, που με έκαναν να αισθάνομαι ότι δεν είμαι μόνη, που με στήριξαν και με στηρίζουν και ηθικά και οικονομικά και συναισθηματικά! Όλα ξεκίνησαν από την Εργατική Λέσχη Καλλιθέας με το Radical I.T. και το Σετηπ που με μεγάλη μου τιμή γνώρισα ανθρώπους που αγωνίζονται για τα δικαιώματα των εργαζομένων. Πολύ γρήγορα ήρθαν δίπλα μου σύλλογοι γυναικών και σιγά σιγά “άνθρωποι” από όλη την Ελλάδα που έστελναν ψηφίσματα συμπαράστασης και αλληλεγγύης! Όλοι μαζί! Πρέπει να συνεχίσουμε ΌΛΟΙ μαζί για να σταματήσει όλη αυτή η εκμετάλλευση σε κάθε γυναίκα, σε κάθε μάνα, σε κάθε νέο, σε κάθε άντρα, σε κάθε άνθρωπο!

Θα ήθελες να περάσεις κάποιο μήνυμα σχετικά με αυτό που έζησες; Τι θα πρότεινες στις γυναίκες που θα βρεθούν σε παρόμοια θέση με σένα;

Φυσικά και θα ήθελα και ήταν εξ αρχής κι ο μοναδικός λόγος που μίλησα δημόσια λέγοντας το όνομά μου και δείχνοντας το πρόσωπό μου. Η μητρότητα είναι το πιο ιερό πράγμα στον κόσμο κι αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε ποτέ. Οφείλουμε πρώτα απ' όλα στον εαυτό μας να μιλήσουμε και κυρίως να αγωνιστούμε για το μέλλον των παιδιών μας. Όποια γυναίκα περνάει κάτι αντίστοιχο να μη φοβηθεί. Σε κάθε περιοχή υπάρχει κάποιο σωματείο που θα το βρει μέσω του διαδικτύου. Μη διστάσει να καλέσει. Μπορεί παντού να βρίσκει πόρτες κλειστές αλλά εκεί θα υπάρχουν πάντα άνθρωποι που έχουν τις πόρτες αλλά και τις καρδιές τους ανοιχτές να σε αγκαλιάσουν και να αγωνιστούν για σένα. Όλοι μαζί μία γροθιά. Σε καμία μάνα δεν αξίζει κάτι τέτοιο και πρέπει να αγωνιστούμε γι' αυτό.

Πηγή: PRIN